

Онищенко Вероніка Геннадіївна

Київський національний університет

технологій та дизайну (м. Київ)

Наукова керівниця – старша викладачка Лебедева С. Л.

ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ЯВИЩА ЗАПОЗИЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Мова є інструментом зв'язку між людьми, що дозволяє обмінюватися інформацією, висловлювати свої думки та почуття, спілкуватися та взаємодіяти один з одним. Вона відображує культуру, історію і традиції суспільства. Найбільш гнучкою є лексична система, що проявляє себе у можливості поповнення словникового фонду запозиченнями, які потрапляють до словообігу протягом всієї історії існування мови.

Вивчення запозичених слів допомагає розширити словниковий запас і набути розуміння того як слова пов'язані з іншими культурами, покращити комунікацію між представниками різних соціокультурних середовищ, зробити їх спілкування більш ефективним та зрозумілим.

Іншомовні слова в англійському лексиконі з'являються насамперед у зв'язку з історичними контактами з новими мовами, такими як латинська, французька, грецька та інші. Існують декілька значних історичних періодів такого впливу.

Міграція населення є однією з важливих причин запозичення слів. Завоювання Британії римлянами та їх правління протягом близько 400 років позначилося на мові корінного населення острова. У цей період у мову прийшла група латинських слів, пов'язаних із військовими справами, адміністрацією, культурою та релігією. Наприклад, bath, wall, colony, street, port, mile та інші.

У 450 році на територію Британії прийшли німецькі племена англів і саксів, які перебували там кілька століть поспіль. Вони залишили в мові цілий ряд слів, якими англійська оперує і досі. Були запозичені такі слова як *child, water, bad, good* та інші.

Значний шар іншомовних слів складають скандинавські запозичення, що прийшли в мову разом із захопленням вікінгами англо-саксонських земель. До них відносяться такі базові дієслова як *cut, take, call, want* або займенники *they, them, their, both, same*.

Друга хвиля запозичення латинізмів в VI – VII столітті пов'язана з приходом та поширенням християнства і, відповідно, латинських та грецьких релігійно-культурних термінів, які використовували проповідники. Наприклад, *abbot, angel, candle monk, pore* та інші.

Норманська присутність, починаючи з XI століття і до початку XVII, принесла в англійську мову чисельну хвилю запозичених слів. Нормандський діалект французької мови став панівним та поширив свій вплив на більшість соціальних груп. Особливо це стосувалося привілейованих класів, державних інституцій та духовенства. Адміністративні документи, як і художня література, писалися французькою. Ця мова інтенсивно витісняла англо-саксонську спадщину. Водночас англійська залишалася засобом усного спілкування широких менш освічених верств суспільства. Таке переплетення контактів визначило одночасне функціонування англійської та французької лексики. Багато з таких синонімічних лексичних пар існують в англійській мові дотепер. Наприклад, *begin – commence, help – assist, buy – purchase, use – utilize, call – appeal, come – arrive*.

Англійська налічує велику кількість слів з латинської та грецької мов, пов'язаних із науковою термінологією. Особливо активним таке запозичення стало в період Відродження та Просвітництва, коли латина набула ще більшого

поширення в наукових та академічних колах. Такі слова як curriculum, flibi, status quo використовуються і в наш час.

Італійські музичні терміни почали з'являтися в англійській мові у XVI столітті разом із розвитком опери та інших видів музичного мистецтва. Проте ширше вони стали використовуватися у XVIII та XIX століттях разом зі зростанням популярності італійської музичної творчості в Європі та Америці. Allegro, adagio, andante, crescendo, forte, piano, staccato – лише деякі з них.

Сучасна англійська продовжує запозичувати слова з різних мов, що пов'язано з розширенням міжнародних відносин, культурними контактами, виникненням і поширенням нових технологій.

Запозичення слів є природним процесом еволюції мови. Потрапляючи до мови-реципієнта, запозичення пристосовуються до її фонологічної, граматичної чи синтаксичної системи. Цей феномен дозволяє мовам адаптуватися до умов і потреб, що змінюються, а також відображає культурні, соціальні та технологічні зв'язки між народами та країнами. Розуміння історичних характеристик процесу та вміння орієнтуватися у його особливостях має істотне практичне значення для ефективного вивчення та викладання іноземних мов.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Bila, I.S., & Bondarenko, I.V., & Maslova, S.Y. (2020). Linguistic Essence of the Process of Borrowing: French and English Language in Contact. *Arab World English Journal (AWEJ) Special Issue on the English Language in Ukrainian Context*. 294 – 306. <https://dx.doi.org/10.24093/awej/elt3.24>
2. Cumshudova, G. (2018). History of loan words in english. Sources of loans. Calques. Periodical states of english vocabulary. *World science*, № 5(33), 30–35

3. Лебедева, С.Л. (2022). Соціолінгвістичні особливості проникнення слів латинського походження в українську, англійську та італійську мови. *Закарпатські філологічні студії*. Вип. 21, 206–211